ముగింపు మారని కథ!

ఆదూరి సావిత్రి

గోదావరి గోవు పాదాల రేవుకు దూరంగా ఇసక మేటలు వేసినచోట కూర్చుని ఉన్నదో యువ జంట. చల్లగాలికి ఆమె పైటచెంగు ఎగిరి అతని ముఖాన్ని బుజాల్ని మృదువుగా తాకుతోంది...

''చెప్పు వారిజా... పిక్నిక్‌కి నువ్వు రావా ? నిజంగా !'' అన్నాడు శ్రీకాంత్.

అతని ముఖంలో ఆశాభంగం... ఆమెను ఒప్పించాలనే తాపత్రయం పోటీపడుతున్నాయి.

''రాను.'' ఖచ్చితంగా అన్నది వారిజ.

''ఆదే... ఎందుకు ?''

''మామూలు పిక్నిక్ లాగా కాక... ఇది మనిద్దరికే ఉద్దేశింప బడింది గనుక... ఐమీన్... దీన్ని మనిద్దరికే ప్రత్యేకంగా నువ్వు ఎరేంజ్ చేసింది గనుక...''

''నామీద నమ్మకం లేదా నీకు ?''

''ఇది నిజంగా పిచ్చి ప్రశ్న. యవ్వనంలో ఉన్నాం ఇద్దరం. ఏకాంతం... పరిసరాలు... వయసు... వోహ్ ! వీటి మధ్య వ్యక్తి నమ్మకాని కసలు ప్రాధాన్యత ఉండదు ...''

''నువ్వు చాలా కఠినురాలివి.'' కష్టంగా అన్నాడు శ్రీకాంత్.

సన్నిహితంగా నవ్విందామె.

''నీకు నవ్వులాటగానే ఉంటుంది...''

అతని ఉక్రోషం చూస్తుంటే నిజంగా నవ్వొస్తోందామెకు...

అలిగినట్లుగా ముఖం తిప్పుకున్నాడతను.

ఆమె పైటచెంగు చక్కిలిగింతలకు చలించని వాడిలా బిగుసుకున్నట్లు కూర్చున్నాడు.

''యూ నో కాంతూ... నా చిన్నప్పుడే... నాకెవరితోనో పెళ్ళయిందట !'' అసందర్భంగా అన్నది వారిజ.

ఆ సమయంలో ఆ మాట అతనికి చెప్పటం ఇష్టంలేనట్లూ... అయినా తప్పదన్నట్లు ద్వైదీ భావంగా ఉన్నదీమె ముఖం.

నువ్విలాంటి దారుణమైన జోక్‌లుకూడావెయ్యగలవా !?''

''ఇది చూడు.'' జాకెట్‌లోనుంచి తళతళా మెరుస్తున్న మాంగల్యాన్ని ఇవతలికి లాగిందామె.

''నువ్వు అనుమతిస్తే... దీన్ని తీసేద్దామనుకుంటున్నాను.''

తేలికగా అనటానికి ప్రయత్నిస్తోంది వారిజ.

అదిరిపడ్డాడు శ్రీకాంత్.

అతని కళ్ళు కోపంగా... రోషంగా... అనుమానంగా చూశాయామెను.

కాస్త తడబడి సర్దుకుంది వారిజ.

''నాకు చిన్నప్పుడే పెళ్ళయిందట... నా భర్త పారిపోయాట్ట. ఈ రోజువరకూ అతని ఎడ్రస్ లేదు. నా భర్త ముఖంకూడా నేను సరిగ్గా చూడలేదు...''

ఇప్పుడు చెప్పు. నేను పెళ్ళయినదాన్నా... కానిదాన్నా? మా ఊరికి ఒక గ్రామదేవత ఉన్నది. ఆమెగురించి — ఒక విచిత్రమైన కథ ప్రచారంలో ఉండేది.

ఆవిడకు ఆమె భర్త మంగళసూత్రం కడుతూ, ఒక్క ముడివేశాక, మిగిలిన రెండు ముళ్ళూ వెయ్యకుండానే చచ్చిపోయాట్ట...

ఇంక అక్కడనుంచీ చర్చ...

ఆమె వితంతువా... పునిస్త్రీయా ?

మొత్తానికి రెండూకాదు అని ప్రజలు తేల్చేసే సరికి... అంతటి గ్రామదేవతే ''ఈ సమాజంలో నాకెలాంటి ముద్రపడింది ! నిజంగా ఈ ప్రజల తెలివితేటలూ, ఆలోచనా పటిమ ఇంతటివా !'' అనే ఆశ్చర్యంతో ముక్కుమీద వేలేసుకుందిట !

ఆ వేలు తీసే అవసరం ఆమెకు ఇప్పటికీ రాలేదట. ఎప్పటికైనా వస్తుందా అనేది సందేహమే.

చిన్నప్పుడు, తెలిసీ తెలియని వయసులో ఆ కథ వెరీ ఇంట్రెస్టింగ్‌గా ఉండి మళ్ళీ మళ్ళీ చెప్పించుకునేవాళ్ళం.

కానీ ఇప్పుడు నాకా ఇంట్రెస్టులేదు. ఎందుకో తెలుసా ? కాస్త తేడాలో నాదీ అలాంటి కథేగనక.

నీకు పెళ్ళయినట్లా, కానట్లా ?

నేనుమాత్రం కాలేదనే అనుకుంటున్నాను.

''పెళ్ళయిన దానివి నాకింత దగ్గరగా ఎలా వచ్చావు?'' అని.

నువ్వడగబోయే ప్రశ్నకు నా జవాబిది.

''నీ నిర్ణయం చెప్పింక'' అన్నది వారిజ.

''ఏ విషయంలో?'' తాపీగా అడిగాడు శ్రీకాంత్.

''మన పెళ్ళి విషయంలో.''

''సారీ వారిజా ! మా వాళ్ళొప్పుకోరు. మాది శుద్ధశ్రోత్రియ కుటుంబం...''

''ఇలా అమ్మాయిలతో స్నేహంచేస్తూ... పిక్నిక్ ప్రోగ్రాంలు వేస్తూ ఎంజాయి చేసేటప్పుడు నీకా కుటుంబ పద్ధతులూ ఆచారాలూ గుర్తులేవా ? లేక...మీ పద్ధతుల్లో ఇదీ ఒకటా ?''

శ్రీకాంత్ ముఖం ఎర్రబడింది.

''నువ్వు నావేపునుంచి ఆలోచించు కాంతూ. నేనతన్ని... అదే నా భర్త అనబడే వ్యక్తిని ఊహ తెలిశాక కంటితో కూడా చూడలేదు. అయినా...నేను పెళ్ళికి అనర్హురాలినేనా ?'' అంటుంటే వారిజ కంఠం ఒణికింది.

''ఏది ఏమయినా...ఒకసారి పెళ్ళయిన ఆడదాన్ని కోడలుగా మా వాళ్ళు అంగీకరించరు వారిజా. అందులో నేను పెద్దకొడుకును. సహజంగా ప్రథమ సంతానంమీద, అతనికి పుట్టబోయే పిల్లలమీద కూడా పెద్దవాళ్ళకు కొన్ని ఆశలుంటాయి.''

''సరే పోన్లే ! ఇలా అడిగి బాధ పెట్టటం నాదే తప్పు. అనవసరంగా నిన్నెందుకు రిస్కు తీసుకోమనాలి. బైదిబై... పిక్నిక్ అన్నావుగా... వెడదామా ?''

అతని కళ్ళలోకి కాంతి ఎగిరి వచ్చింది.

అతని పురుషత్వం ఆమె స్త్రీత్వాన్ని కాంక్షగా.. ఆశగా— చూసింది. రేపా పిక్నిక్‌లో తామిద్దరే.. అందరికీ దూరంగా... ఓహ్ !

''రేపు ఉదయం ఆరుగంటలకల్లా నువ్వు రెడీగా ఉంటే'' ఉత్సాహంగా అంటున్నాడు శ్రీకాంత్.

ప్రగతిపథంలో స్త్రీపట్ల పురుషుని ప్రవర్తన ఇదీ ! తరం మారిందట ! స్త్రీని లొంగదీసుకోటంలో పురుషుని పద్ధతులు మారి ఉండొచ్చు. కానీ... ఆమెకు చేయూత నివ్వటంలో, బాసటగా నిలవటంలో... తల్లిదండ్రులనడ్డం పెట్టుకునే ఆ ఎస్కేపింగ్ తత్వం మారలేదు.

విరక్తిగా నవ్వింది వారిజ.

''సారీ శ్రీకాంత్. నేను రావటం లేదు.'' చరచరా నడిచి వెళ్ళి కారులో కూర్చుని డోర్ బలంగా వేసి, స్టార్ట్ చేసి క్షణంలో కనుమరుగైందామె.

ఒంటరిగా మిగిలిపోయాడు శ్రీకాంత్.

ఈ కారున్న వాళ్ళకెంత పొగరు ! ఆ డబ్బే లేకపోతే... ఈపాటికి ఏడుస్తూ... ప్రాధేయపడుతూ ఇక్కడే తనతో దేవిరింపుగా కూర్చుండిపోయేది.

ఇప్పుడు ? కనీసం తనను డ్రాప్ చెయ్యాలన్న జ్ఞానం కూడా లేకుండా వెళ్ళింది.

ప్యాంటుకంటిన దుమ్ముదులుపుకుని కసిగా అడుగులు వేస్తున్నాడు శ్రీకాంత్.

''అమ్మా ... నాకీ పెళ్లి చేసేటప్పుడు తల్లిగా ఏకేం అనిపించలేదా ? ఎర్రబారిన కళ్లతో తల్లి నడిగింది వారిజ.

శ్రీకాంత్ తిరస్కరించటం ఆ అమ్మాయి తట్టుకోలేకపోతోంది.

''నీకేంతెలుసే..ఇంత దారుణానికొడిగట్టొద్దని మీ నాన్ననెంత ప్రాధేయపడ్డాను! చివరకు నీతో సహా ఆత్మహత్యకు సిద్ధపడ్డాను. కానీ...బల్రపయోగంతో...'' అంటుంటే వర్ధనమ్మ గొంతు పూడిపోయింది.

''ఇప్పుడు మనం అనుభవిస్తున్న ఈ ఆస్తి నీ భర్తది. నీ భర్త పిచ్చివాడు కాదు. అమాయకుడు. మీ నాన్న ఏంచేశారో తెలీదు. పెళ్లవంగానే ఇదంతా నీ పేర పెట్టేసి, అతను ఇల్లు విడిచి పోయాడు. ఆ వెంటనే మీ నాన్న కూడా హార్ట్ ఎటాక్‌తో పోబట్టే ఈ ఆస్తి ఇలా నిలబడింది.'' అన్నది వర్ధనమ్మ.

''ఆహా! ఏం చరిత్రమ్మా మనది! వ్యసనం కోసం భార్యను తాకట్టు పెట్టిన ఓ భర్త! డబ్బు కోసం కూతురి జీవితానికి ఉరిపోసే ఓ తండ్రి ... నాకేమనిపిస్తోందోతెలుసా ? అందరు ఆడ పిల్లల్నీ బ్రతకనివ్వకుండా నన్నింత దగా చేసిన ఈ ఆస్తినంతా ఏ శరణాలయానికో రాసేసి ...''

''వారిజా, పిచ్చిగా మాట్లాడకు. ఈ ఆస్తే సమాజాన్ని ఆమడదూరంలో నిలబెట్టి, మన మీద రాళ్లు వెయ్యనివ్వకుండా, నేసినా మనని తాకనివ్వకుండా కవచంలా అడ్డుపడుతోంది. నువ్వు కారులో ఉన్నావుగనుక, నేలమీద నడిచే వాడెవడూ నీ గురించి కారుకూతలు కుయ్యడు. నీకీ ప్రపంచం గురించి తెలీదు.

నీకు తండ్రి లేడు, భర్త లేడు. తల్లి ఉన్నా లేనట్లే. ఈ ఆస్తే నీకు రక్షణ. అసలిలాంటి ఆలోచనలెప్పుడూ రానివ్వకు'' మందలింపుగా అన్నది వర్ధనమ్మ.

''నిజంగా నేను పెళ్లికి పనికిరానమ్మా ? ఎవర్నీ మోసం చెయ్యటం నాకిష్టముండదు. నిజం చెపితే ... అంతా నా నుంచి దూరంగా జరిగి పోతున్నారు. పిచ్చివాడు కట్టినా, వెర్రివాడు కట్టినా కూడా ఈ మంగళసూత్రానికింత విలువ వుంటుందా!?''

ఆ ప్రశ్నలకు జవాబిచ్చే శక్తి లేనిదానిలా కళ్ళలో నీళ్ళు నింపుకుని జాలిగాచూసింది వర్ధనమ్మ.

వారిజ కోరుకున్న వ్యక్తిని ఆమె మెడలో ఉన్న మంగళసూత్రం దగ్గరకు రానివ్వలేదు. ఆమెను కోరిన వ్యక్తుల్లో ఆమెకు తన ఆస్తిమీద యావ తప్ప ఇంకేం కనిపించలేదు. పోనీ... సత్యమేవ జయతే అనే సూక్తిని వదిలేద్దామంటే... పెళ్ళయ్యాక ఎలాగో ఈ సంగతి భర్తకు తెలియకుండా పోదు.

ఎందుకు తెలీదు ? తెల్లారే తెలిసిపోతుంది. తన బంధువర్గమంతా చార్జీలు పెట్టుకుని మరీ వచ్చి తన భర్త చెవిలో ఊదిపోతారు.

అప్పుడింతకన్నా నరకం. నన్నెందుకు మోసం చేశావంటూ ఆయన చెండుకుతినటం మొదలెడితే ? ఓహ్! పదహారేళ్ళొచ్చేవరకూ తనకీ ట్రాజెడీ

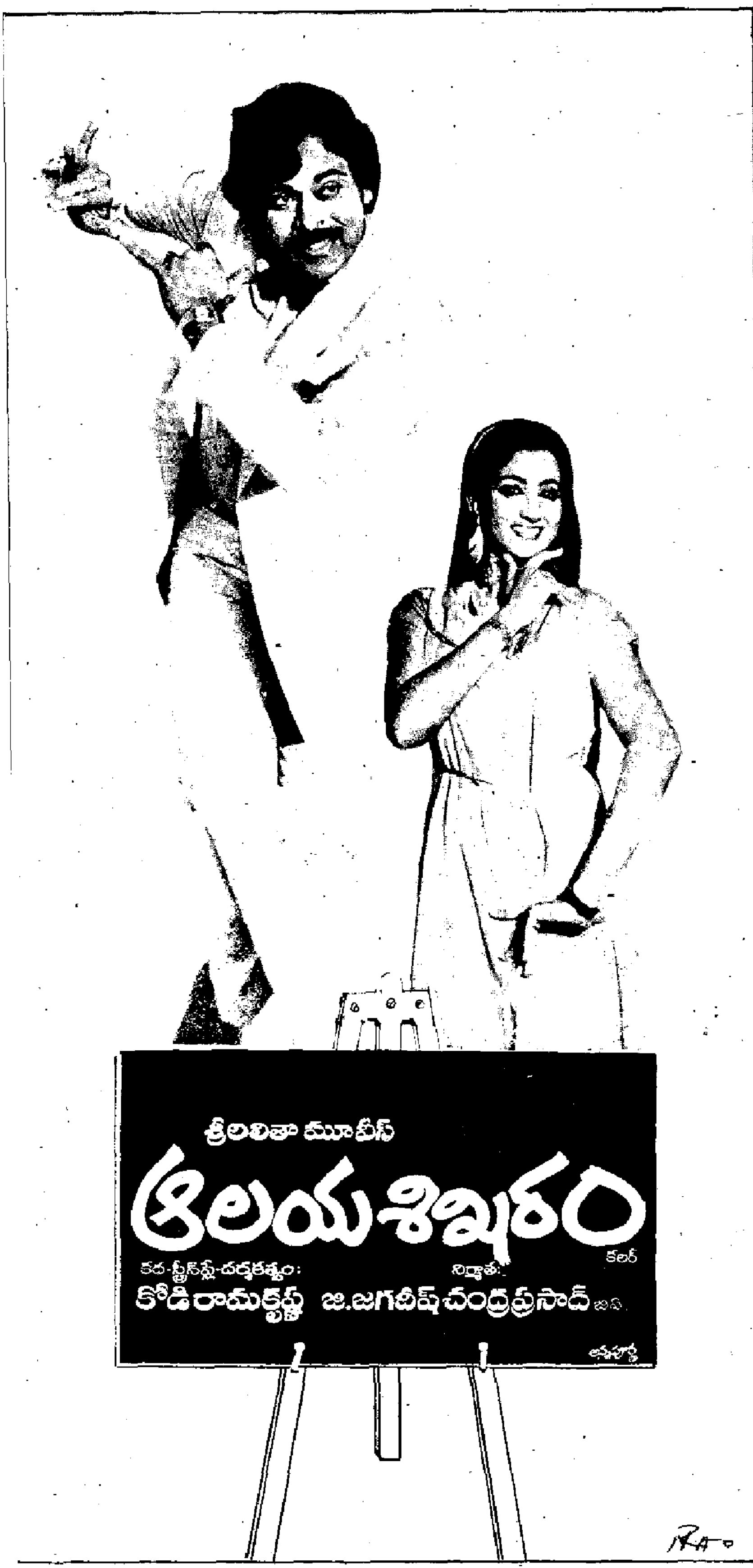

ముగింపు వారని కథ

గురించి తెలియకుండా పెంచింది అమ్మ. అందు కోసం ఆమె అయినవాళ్ళందర్నీ ఒదులుకుంది.

కానీ... ఒకసారి ఎవరో బంధువులు వెతుక్కుంటూ వచ్చారు తమ ఇంటికి.

"ఏమే వర్ధనీ... ఆ రమణారావుకిచ్చి చేసిన పిల్లేకదూ ఇది ? ఎంత ఎదిగింది ! దీని మొగుడు గురించిన కబురేం తెలీలేదా ? వస్తాడులే... వాడు మాత్రం ఎన్నాళ్ళని దేశాలట్టుకు తిరుగుతాడూ ?

మా బావగారమ్మాయిలేదూ... రత్న. దాని మొగుడూ ఇలాగే పారిపోయాడుగా. పధ్నాలుగేళ్ళ తర్వాత మొన్న తిరిగొచ్చాడు. పండగ చేసుకున్నా రమకో !

అలాగే దీని మొగుడూ వస్తాడెప్పుడో.

ఇంకా నయం ! ఆ రత్న ముండకింకొక పెళ్ళి చేశారుకాదు వాళ్ళు ! ఎంత అప్రతిష్ఠ ! అసలీ రెండేసి పెళ్ళిళ్ళ వ్యవహారం మన వంశాల్లోలేదు...

అన్నట్లు... మంగళసూత్రమేదీ దీనిమెళ్ళో!? తీసి దాచావా ? అలా తీసెయ్యకు. వాడికి జయం కాదు. పెళ్ళాం మెళ్ళో మంగళసూత్రమే మగాణ్ణి కాపాడుతుందంటారు." అమ్మ సౌరజ్ఞలను, వారింపులనూ లెక్కచెయ్యకుండా — ఏకధాటిగా వాగేసిందావిడ.

జాగర్త ! నీ కూతురికింకో పెళ్ళిచెయ్యకు అనే శాసింపు—తనకోసారి పెళ్ళయిందనే సంగతి వారిజకి తెలియజెయ్యాలనే తహ తహ ఆవిడ గొంతులో స్పష్టంగా కనిపించాయి.

శిలలా నిలబడింది తల్లి.

తనచేత అడిగించుకోకుండానే చాలా వరకూ చెప్పేసి, మంగళ సూత్రాలు చూపించింది.

తల్లిదండ్రుల్లో ఏ ఒక్కరి చరిత్ర సరైనది కాకపోయినా... స్థిరత్వం లేకుండా స్వార్థంతో ప్రవర్తించినా... వాళ్ళ పిల్లల జీవితాలు... ముఖ్యంగా ఆడపిల్లల జీవితాలు — ప్రశ్నార్థకాలుగా మిగిలిపోతాయి.

ఈ నిజం వాళ్ళకెందుకు తెలీదు ?!

"ఎప్పుడూ దీని గురించే ఆలోచించి మనసు పాడుచేసుకోకు. ఉదయం, సాయంత్రం సావిత్రీ జపం చేసుకో..." అంటుంది వర్ధనమ్మ

"నువ్వెంత పిచ్చిదానివి ! ఇన్నాళ్ళూ వదల కుండా నువ్వు చేస్తున్న జపం నీకేమాత్రం మనశ్శాంతి నిస్తోంది ? నువ్వు నమ్మిన ఆ దేముడు మనకేందారి చూపిస్తున్నాడు ? ఎందుకొచ్చిన నమ్మకాలమ్మా ఇవి." విరక్తిగా అన్నది వారిజ.

రానురానూ ఈ దిగులుతోనే మంచం పట్టి, చివరకు ఆ దిగులుకు శాశ్వతంగా దూరమైంది వర్ధనమ్మ. ఎంతోమంది బంధువులు వారిజమీద సానుభూతి కురిపిస్తూ ఆమెకు అండగా తామొచ్చి ఆమె యింట్లో ఉంటామని, లేదా... ఆమెనే వచ్చి తమ యింట్లో ఉండమని ఒత్తిడి చేశారు.

ఈ రెంటికీ ఇష్టపడని వారిజని "ఇక్కడ దానికేం మగ వాసనలున్నాయో, మనల్నెందుకు చేరదీస్తుందీ ? అచ్చోసిన ఆంబోతులా... ఇక

దానిష్టం..." అంటూ తాటికలు విరిచింది బంధు వర్గం.

* * *

ఒంట్లో బాగుండకపోతే డాక్టర్ జగన్ హాస్పిటల్ కెళ్ళింది వారిజ. అది టైఫాయిడ్‌లోకి దిగింది.

తను ఇంటికొచ్చి వైద్యం చేస్తానన్నాడు జగన్.

పద్దెనిమిది లంఖణాలు చేసింది.

"ఈరోజు మీకు మా ఇంటినుంచి భోజనం పంపిస్తాను" అన్నాడు జగన్.

"ఎందుకు ? హోటల్‌నుంచి తెప్పించు కుంటాను" మొహమాటంగా అన్నది వారిజ.

అతను వినలేదు.

జగన్ భార్య వాణి వచ్చి స్వయంగా అన్నం తినిపించిందారోజు వారిజకి.

వాణి వారిజని చెల్లీ అని, వాణి పిల్లలు పిన్నీ అని పిలుస్తుంటే...తను కూడా ఆ కుటుంబానికి చెందిన దానిలా అనిపించింది వారిజకి.

* * *

"వారిజా—పడుకున్నావేం? ఒంట్లో బావోలేదా మళ్ళీ." ఆమె చెయ్యి పట్టిచూస్తూ అన్నాడు జగన్. "కాస్త ఫీవరొచ్చింది" అన్నాడు.

"కాఫీ తెస్తాను" అంటూ లేవబోయింది వారిజ.

"నాకు కాఫీ కలపటం వచ్చునుకుంటాను. చూడు" అంటూ తనే వెళ్ళి కాఫీ కలిపితెచ్చాడు.

ఆ చొరవ, అభిమానం ఆమె మనస్సును మెత్తగా తాకాయి.

ఆమె కదలికలు జాగ్రత్తగా పరికిస్తున్నాడతను.

శేష ప్రశ్నలాఉన్న ఆమె జీవితానికి తను జవాబు చెపుతానన్నాడు జగన్.

ఒద్దు ఒద్దంటూనే అతనికి లొంగిపోయింది వారిజ.

పెళ్ళి చేసుకోనన్నారని అనేకమందిని తను దూరంగా తోసేసింది. చూసి చూసి పెళ్ళయిన వాడికి తనను అర్పించుకుంది.

ఒంటరితనం ... వయసు ... తన భవిష్యత్తేమిటనే దిగులు తనను బేలగా ... నిస్సహాయంగా చేసి ... ఒక్కరవ్వ అభిమానానికే దాసోహం అనిపించాయి.

తడిగా ఉన్న వారిజ కళ్ళవేపు ఆర్ద్రంగా చూస్తూ "పెళ్ళికి మంగళసూత్రమే ప్రధానం కాదు వారిజా! అది రెండు మనసుల కలయిక. నువ్విప్పుడు నా భార్యవు" అన్నాడు జగన్ మొగలాయి చక్రవర్తిలా.

తెలిసో తెలియకో జరిగిందిది. తన జీవితంలోకి చొచ్చుకొచ్చిన తొలి పురుషుడు. అతనే తన భర్త అనుకుంది వారిజ మనస్ఫూర్తిగా.

వాణి మాత్రం వాసవితో మామూలుగానే ప్రవర్తించటంతో తేలికగా ఊపిరి పీల్చుకుందామె.

సంవత్సరాలు గడుస్తున్నాయి తేలికగా....

ప్రతిరోజూ వాసవి దగ్గరకు వస్తిగ్గానే వస్తుంటాడు — జగన్. వారానికి రెండుసార్లు ... ఒకసారి జగన్ ఇంట్లోనూ, ఇంకోసారి వారిజ ఇంట్లోనూ వాణి, పిల్లలు — జగన్‌తోపాటు తమూ కలిసిపోతుంది వారిజ. ఈ ఏర్పాటు, ప్రోత్సాహం వాణివేపు నుంచే ఎక్కువగా ఉంటుంది. అలాంటప్పుడు అటు వాణితోనూ, ఇటు వారిజతోనూ కూడా అతిగా ప్రవర్తించడతను.

ఒక్కోసారి తనకు పిల్లలు కావాలనిపించేది వారిజకి. కానీ ... జగన్ తనకా పిల్లలు చాలని ఎప్పుడో ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టేసుకున్నాడు.

కంప్యూటర్ల ప్రభావం !

మర మనుషులను, కంప్యూటర్లను ఉపయోగించటం వలన విద్యుత్ పరిశ్రమలో ఉద్యోగావకాశాలు తగ్గుతున్నట్లు జపాను కార్మికులు తెలియచేశారు. కంప్యూటర్ల ప్రభావం స్త్రీలు, వృద్ధులపై ఎక్కువగా ఉన్నట్లు తెలుస్తున్నది. జపానులో విద్యుత్ యంత్ర కార్మికసంఘం ఇటీవల ఒక సర్వే జరిపింది. కంప్యూటర్లుగల పెక్షన్లలో ఉద్యోగులసంఖ్య తగ్గుతున్నట్లు 57 శాతం మంది తెలియచేశారు. వీటిల్లో ఎక్కువపనిని మధ్య వయస్కులే నిర్వహిస్తున్నారు. 50 సంవత్సరాల పైబడినవారు ఈ పెక్షన్లలో ఉండటం లేదు. స్త్రీలు కూడా దాదాపుగా ఎవరూలేరని ఈ సర్వేలో తేలింది.

జగన్ పిల్లలు తన —పిల్లలుకారూ ? అనుకుంటూ వాళ్ళమీద ఎంతో మమకారాన్ని పెంచుకునేది వారిజ.

అతని ఆఖరు కొడుకు ఆరేళ్ళవాడు మధు.

వాడంటే ఆమెకు చచ్చేంత ఇష్టం. వీలైనంత ఎక్కువగా తన దగ్గర ఉంచుకునేది.

* * *

"ఎందుకలా ఉన్నారు?" అన్నం పెట్టబోతూ అడిగింది వారిజ.

"ఎలా ఉన్నాను ? అన్నం పెట్టకు. ఆకలిగా లేదు" బలవంతంగా నవ్వాడు జగన్.

"ఏమయింది ?" అతని జుట్టులోకి వేళ్ళు పోనిచ్చి లాలనగా అడిగిందామె.

"పెద్దమ్మాయి సుందరికి ఏ సంబంధం కుదరటల్లేదు... నువ్వుచూస్తున్నావుగా ! అదసలే వయసుకు మించి ఎదుగుతోంది... చదువూ అబ్బలేదు. దీనికి తోడు అమాయకురాలు. పెళ్ళి చేసెయ్యమని రోజూ వాణి పోరుతోంది.. "

ఔను ! క్రితం రోజు వాణి తన దగ్గర ఈ విషయం చెప్పి ఏడిచింది. "వారిజా ! నువ్వు నా చెల్లెలు లాంటిదానివి. నీతో పంచుకుంటే ఈ బాధ కాస్తయినా తగ్గుతుందని..." అంటూ కళ్ళు తుడుచుకున్న వాణి గుర్తొచ్చింది వారిజకి.

ఈ రోజు జగన్...

చకచకా ఒక నిర్ణయానికొచ్చేసిందామె.

"డబ్బు కోసం కోతికైనా తాళికట్టటానికి సిద్ధపడే ప్రబుద్ధులున్న వీరగడ్డ మనది. మీరు బాధ పడకండి. ఒక యాభైవేలు మనవి కావనుకుంటే సుందరి పెళ్ళి ఈజీగా జరిగిపోతుంది." అన్నది వారిజ. "నీకేం ! యాభైవేలని అతి తేలిగ్గా తీసెయ్యగలవు..." నిస్పృహగా అన్నాడు జగన్.

"ఇది మరీ బాగుంది. నా డబ్బు మీది కాదా... సుందరి నాకు మాత్రం కూతురుకాదా..." అంటూ యాభైవేలకు నీళ్ళొదిలేసింది వారిజ.

విచిత్రంగా... సుందరి పెళ్ళికొచ్చిన జనమంతా వారిజని అపురూపంగా చూశారు. అదంతా వాణి ప్రతిభ. వాణి సరేసరి...

వారిజ అనుమతిలేనిదే ఊపిరికూడా పీల్చుకోలేనట్లు ప్రవర్తించింది...

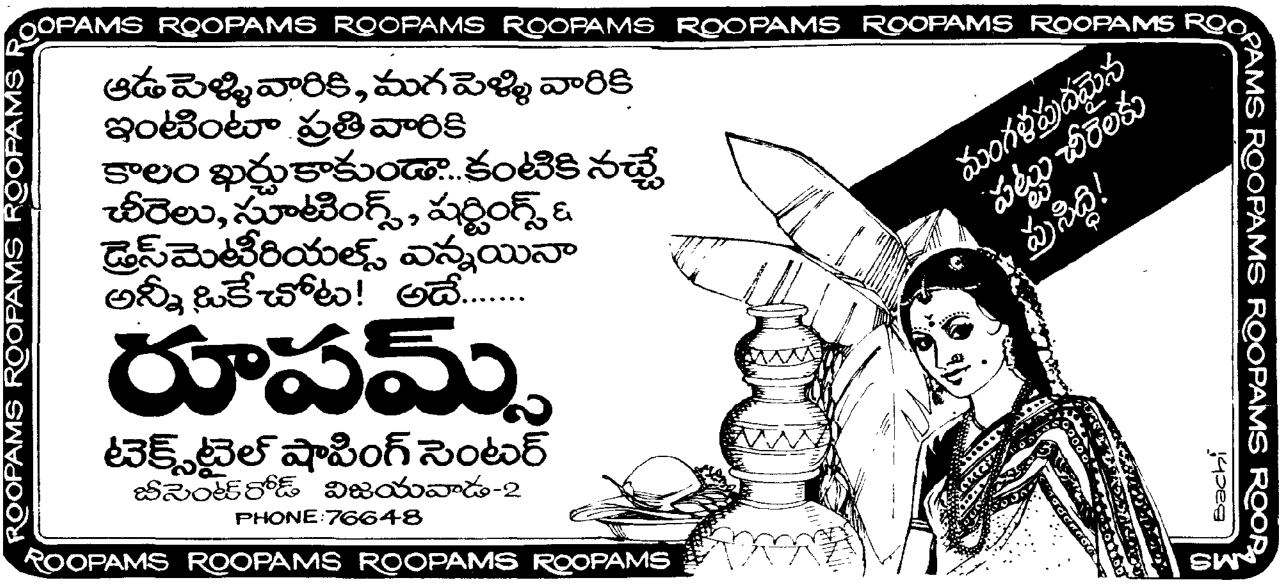

ఈ అనుబంధాలు వారిజకి చాలా థ్రిల్లింగ్‌గా అనిపించేవి. కాస్త తేడాలో ఇదే విధంగా జగన్ ముగ్గురాడ పిల్లల పెళ్ళిళ్ళు జరిగిపోయాయి. అతని పెద్దకొడుక్కి మెడిసిన్ పూర్తయింది...

వాళ్ళంతా జీవితంలో స్థిరపడ్డారు.

వారిజ బ్యాంకు బ్యాలెన్సు జగన్ చేతుల్లోకి వెళ్ళిపోయింది...

క్రమంగా వాణిలోనూ పిల్లల్లోనూ మార్పు రాసాగింది.

వారిజ డబ్బుతోపాటు, ఆమె వయసు, జగన్ ప్రేమ హరించుకుపోసాగాయి.

ఇదివరకంత తరుచుగా రావటం మానేశాడు జగన్. ఏవో సాకులు...

భయంకరమైన ఒంటరితనం, అనారోగ్యం, దిగులు వారిజని తినెయ్యసాగేవి.

జగన్ వస్తే... ఆక్రోశంతో అతని మీద విరుచుకుపడేది. వాణిని విశ్వాస ఘాతకురాలని తిట్టిపోసేది వారిజ. మధుని తనదగ్గరే ఉండమని వేధించేది. పదిహేను రోజులకో నెలకో ఒకసారి ముఖం చూపించే జగన్‌ను పట్టుకుని ఛడా మడా తిట్టి, అంతకు రెట్టింపుగా అతనిచేత తిట్టించుకుని, అతను వెళ్ళిపోగానే వలవలా ఏడ్చేది వారిజ.

వాణికీ, తనకీ భేదమేమిటి ?

నిజానికి ఆమె కంటే తనే ఎక్కువ ప్రేమించింది జగన్‌ని. తన సర్వస్వం ధారపోసి నిరాధారంగా మిగిలింది ...

ముగింపు మారని కథ

కానీ ... వయసుతో, అందంతో, ఆస్తితో అవసరం లేకుండానే జగన్ అండదండలూ, అభిమానం వాణికి లభిస్తున్నాయి.

తనను పూర్తిగా దోపిడీ చెయ్యటంలో వాణి సహాయ సహకారాల్ని పుష్కలంగా అందించింది జగన్‌కు.

ఇద్దరూ కలిసి చివరకు తననిలా ...

దగ్గు తెరలా వచ్చి ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది వారిజని. దక్షిణంవేపు గదిలో కిటికీ పక్కగా ఉన్న మంచం మీద ఒంటరితనంతో పోరాడుతూ పడుకుందామె. మధు కూడా రావటంలేదు. ఏం చెప్పారో ఏమో, అయినా అతనికి తెలీదూ ?

తను వాడికి స్నానం చేయించింది, అన్నం కలిపి పెట్టింది. కథలు చెప్పి నిద్ర పుచ్చింది... శ్రద్ధగా చదివించింది... వాడి అల్లరంతా భరిస్తూ... అడిగిందల్లా ఇస్తూ గారంగా, ప్రాణంగా చూసుకుంది. ఆ మమకారం వాడికి లేదా ? ! తనలోని అణువణువునూ తన ఆస్తితో కలిపి కర్పూరంలా చేసి జగన్‌కు హారతిచ్చింది. ఆ స్పందన, మమత అతనికి లేవా ?! వాళ్ళ కుటుంబానికి తను మూలస్తంభంలా నిలిచి, వాళ్ళనొక ఉచ్ఛస్థితికి తెచ్చి... ఈ ప్రయత్నంలో తను చివరికి వెలవెలబోతూ ఒంటిగా మిగిలిపోయింది. తన పిల్లలు చీకూ చింతా లేకుండా హాయిగా కలకలలాడుతూ ఉన్నారని నిశ్చింతగా ఊపిరి తీసుకునేవేళ... తనొక జ్ఞాపకంగా వాణి మనసులోకి రాదా ?!

ఆ కృతజ్ఞత వాణికి లేదా ?!

గుమ్మంలో చప్పుడయితే... మెరుపులా తల తిప్పింది వారిజ.

జగన్‌కాదు...

మధుకాదు...

కనీసం... వాణికూడా కాదు...

ఆమె ఒంటరితనానికి తనైనా తోడువద్దామని లాలనగా చూస్తూ లోనికొస్తున్న చిరుగాలి సవ్వడది.

★

ఇంటిపేరు వారసత్వం !

పశ్చిమ జర్మనీలో అభ్యుదయ భావాలు గల ఒక యువకుడు వివాహానంతరం భార్య ఇంటిపేరును పెట్టుకున్నాడు. అందరూ అతని ఆదర్శాన్ని మెచ్చుకున్నారు కానీ అతడు దత్తపుత్రుడు. దత్తత తీసుకున్న తల్లిదండ్రులు ఈ మార్పును అంగీకరించలేదు. అతనితో బంధుత్వం తెగతెంపులు చేసుకున్నారు. అతను కోర్టుకు వెళ్ళాడు. కోర్టువారుకూడా అతడి అభ్యర్థనను అంగీకరించలేదు. ఇంటిపేరు మారితే వారసత్వం మారినట్టేనని కోర్టువారు తీర్పు చెప్పారు !

రు. 4000 విలువచేసే బహుమతులు గెలవండి

ఏవన్ మిక్సర్-గ్రైండర్ క్విజ్ పోటీ

1వ బహుమతి టి.వి. లేదా రూ 2,500/- నగదు.
2వ బహుమతి టేప్ రికార్డర్ లేదా రూ. 1000/- నగదు.
3వ బహుమతి 100 ఏవన్ బహు ఉపయోగకారి కిచెన్ మెషీన్లు 280/-కి తగ్గింపు రేటుపైన లేదా 2 బ్యాండ్ ట్రాన్సిస్టర్లు 180/-

ఇది అమ్మకాల ప్రోత్సాహక పథకం భారత దేశమంతటా మా ఏవన్ మిక్సర్ని ప్రజాదరణ పొందేట్టు చేయడమే దీని ధ్యేయం.

ఈ క్రింది మూడు లైనులలో మేము పదకొండునుంచి 19 వరకు అంకెలను, ఎటునుంచి కూడినా మొత్తం నలభైఅయిదు వచ్చే విధంగా ఉపయోగించాము.

పన్నెండు	పదిహేడు	పదహారు
పందొమ్మిది	పదిహేను	పదకొండు
పద్నాలుగు	పదమూడు	పద్దెనిమిది

మీరు చేయవలసినది :-
అదే విధంగా మీరు పన్నెండు నుంచి ఇరవై వరకు అంకెలను మూడు లైనులలో, ఎటువైపు నుంచి కూడినా నలభై ఎనిమిది వచ్చే విధంగా ఉపయోగించవచ్చును. ఒక అంకెను ఒకసారి మాత్రమే ఉపయోగించాలి

నిబంధనలు, షరతులు: ఒక కుటుంబం నుంచి కేవలం ఒక ఎంట్రీ మాత్రమే ఆమోదిస్తాము తెల్ల కాగితం మీద లేదా పోస్ట్ కార్డు మీద కూడా వారి ఎంట్రీ పంపించవచ్చును వచ్చిన ఎంట్రీలను పరిశీలించి బహుమతి ఫలితాలు నిర్ణయమైన వెంటనే విజేతలకు తెలియబరుస్తాము మా నిర్ణయమే తుది నిర్ణయం మీ ఎంట్రీని 15 రోజుల్లోగా పంపించండి
మీ చిరునామా ఇంగ్లీషులో లేదా హిందీలో మాత్రమే వ్రాయండి

NATIONAL TRADING COMPANY
8996, Shidipura Karol Bagh New Delhi - 5.